

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Cap. II. De Confirmatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

ferre in librum; tum ob legem *Trid.* in re gravi & sub pena gravi; tum ob incommoda, & damna inde sequentia. *Quintan. t. 1. f. 11. 2.* Si ejus culpa Patris plures adhibeantur, *Quint. l. c.* Ac licet *Perez. & Ser.* apud *Dia. p. 9. t. 7. R. 5.* dicant esse probabile, quod tantum peccet venialiter; alii tamen mortalis eum damnant.

CAPUT II.

De Confirmatione,

DUBIUM I.

Quid sit, & quæ ejus materia & forma?

Resp. I. Confirmatio est unctio chris-matis sub præscripta forma verborum, in fronte baptizati, ab Episcopo, quâ is ex Christi institutione, gratiæ augmentum & robur accipit.

Resp. II. Materia ejus remota essentialis, est chrisma, confectum ex balsamo & oleo olivarum, benedictum ab Episcopo. Ita commun. Doct. *Unde resolves.*

I. Non sufficit solum Balsamum, ut voluit *Canus*, nec solum oleum, ut voluit *Cajet. Sotus Nav.*

II. Etiam benedictio Episcopalis est de essentia, ut habet communis contra *Cajet.* ideoq; nulla delegatione, sive Episcopi, sive Papæ, simplex Sacerdos potest conficere chrisma, *Con. d. 72. a. 3. dub. 1. cap. 4.*

III. Perinde est ad substantiam sacramenti, sive chrisma sit novum, sive verus: licet graviter peccet,

et, qui utitur alio, quàm novo, id est, illo antea
consecrato. In quem finem, quotannis in die Co-
næ consecratur, veteri combusto.

Resp. III. Materia proxima, est unctio in fronte
per manum Episcopi, (unde etiam hoc Sacramen-
tum, manus impositio dicitur à S. Luca *Act. 16.*)
in formam crucis facta. Quæ omnia sunt de ne-
cessitate Sacramenti, ut habet communis. *Paul.*
resolves.

I. Et si ex necessitate præcepti, unctio fieri de-
beat pollice manus dextræ; valida tamen esset, si
fieret digito etiam sinistrae manus: qui verè fieret
per impositionem manus Episcopalis. Ita *Præp.* &
alii contra *Suar.* Peccabit tamen Episcopus gra-
viter contra universalis Ecclesiæ morem. *v. Laym.*
hic cap. 2. & Escob. t. 8. E. 3. ubi docet, probabile
esse, non peccare mortaliter.

II. Probabile est, requiri ad valorem Sacramen-
ti, ut unctio fiat ab Episcopo immediate, nullo in-
strumento mediante. Ita *Fill.* & *Laym.* contra
quosdam: quia debet fieri per impositionem ma-
nus. *Esc. t. 7. E. 3.*

Resp. IV. Forma vera & necessaria, in Ecclesia
Latina, est: *Signo* (ut habet *Trid.*) vel, *Consigno*, ut
habet *S. Thom.* *te signo crucis, & confirmo te chris-*
mate salutis, in nomine Patris, &c. In qua utrum
de essentia sit, ut utraq; actio, signandi & unguendi,
expressè significetur, disputant Scholastici. *Laym.*

& Fill. t. 3. d. 10. Con. l. c. 4. 4.

Dian. R. 27.

DUBIUM II.

Quis Minister, & quod subjectum?

Resp. I. Minister ordinarius validæ Cōfirmati-
onis, est solus & omnis Episcopus, etiam excom-
municatus, vel hæreticus: ex commissione autem,
vel delegatione Pontificis, etiam simplex Sacer-
dos. Est communis, v. *Fernand. Laym. l. 5. c. 3. c. 6.*
Bonac. d. 2. p. 2 Unde resolves.

I. Etsi Episcopus graviter peccet, si vel in aliena
diocesi, vel sibi non subditos confirmet, sine pro-
prij Episcopi consensu, saltem tacito, propter de-
fectum juris dictionis: valida tamen est Confirma-
tio, quia ista non requiritur necessitate Sacramen-
ti, sed præcepti tantum.

II. Excusatur à peccato Episcopus, si ex alia dice-
cesi accurrentes confirmet; quia præsumitur ta-
citus consensus alterius Episcopi, cui id gratum
esse censetur: præsertim si consuetudine ita rece-
ptum sit, vel à proprio agrè confirmari possint. Ita
contra *Bon. d. 3. de sacr. docet Tan. in 3. p. d. 4. q. 4.*
dub. 3. Sa. V. Confirmatio, & alii.

III. Peccat graviter Episcopus, si longo tem-
pore non confirmet: quia subditos ingenti bono
privat.

Resp. II. Validè confirmantur omnes, & soli
baptizati, nondum confirmati. Ratio est, tum ex
illo *Act. 2. v. 2. Replevit totam domum*: tam ex usu &
traditione Ecclesiæ: tum quia omnes indigent e-
jus effectu, & sunt capaces. Licitè verò confirman-
tur iidem, qui validè; dummodo constet non po-
tente

nere obicem, sive Sacramento, sive ejus affectu. Ratio patet ex dictis. *Vnde resolves.*

I. Etiam infantes, & rationis impotes, *valde* hoc Sacramentum suscipiunt.

II. Et si quoad infantes, consultius sit, dāre usque ad rationis usum; tum ob irreverentiam sacramenti; tum ob periculum iterationis; tum ob Ecclesiæ usum: nihilominus ob rationabilem causam, etiam ante iis licitè datur, v. gr. si timeatur diuturna absentia Episcopi; vel hic ad ista loca rarè veniat; item si infans sit in periculo mortis, (in quo quidam dicunt debere dari) denique si sit filius Principis. *Laym. hic. t. 3. c. 6. Fill. tom. 1. t. 3. c. 2.*

III. Etiam perpetuò amentes (præsertim si aliquando usum rationis habuerint) licitè confirmantur; etsi per accidens nunquam sint spiritualiter pugnaturi. Ita *Suar. Fill. Laym. l. c. Con. q. 7. a. 8. n. 83.*

DUBIUM III.

Qua Confirmationis necessitas, & ceremoniam?

Resp. I. Non est necessaria ad salutem, necessitate mediæ, neque per se præcepti. Est communis s. *Thom* & aliorum, contra *Scot.* & *Sylv.* Ratio, quia Ecclesia non urget ejus susceptionem ullis pœnis; tum quia nec ex scriptura, nec traditione, neque sine aut institutione Sacramenti, tale præceptum colligitur. Et Canones, qui in contrari-

um afferuntur, ſatis explicantur de neceſſitate ad melius eſſe.

Dixi, *per ſe*: quia per accidens aliquando poteſt eſſe neceſſaria ad ſalutem, ex præcepto charitatis ſui, vel proximi, vel alio, v. g. ad cavendum ſcandalum; vel ratione conſcientiæ, quâ quis valdè metuit, ne in tormentis deficiat ſine hoc Sacramento. *Vnde reſolves.*

I. Negligere hoc Sacramentum, ſecluſo ſcandalo & contemptu, non eſt mortale, *Suar. Laym. l. 5. c. 5. Bon. d. 3. q. 1. p. 2.* ubi ex aliis multis docent, nullum eſt præceptum illud ſuſcipiendi.

II. Eſt omiſſio ex contemptu, v. g. ſi quis id nihili faciat, aut puerile, aut vile habeat, ſit mortalis: talis tamen non cenſetur eſſe, cum quis ejus oblatam occaſionem, quam poſtea non facile habiturus eſt, negligit. Ita commun. contra *Sylv. V. Confirm. & Tol. l. 2. c. 4.*

III. Præceptum, quod habetur in *Trid. ſeſſ. 23. cap. 4. de reſor.* non ligat omnes, cum ſit hypotheticum; ſed tantum ordinandos vel initiandos prima conſura. Cujus omiſſionem non eſſe mortalem, contra *Tann.* docet *Henricus Valent. Suar. d. 38. ſi. & Navar. c. 22.* qui addit, ne quidem Episcopum peccare mortaliter, ordinando non confirmatum, aut ſi ipſe non confirmatus ordinet, *vid. Regim. l. 28. cap. 3.*

Reſp II. Circa cæremonias Confirmationis, ſcienda ſunt ſequentia. I. Eſt ſervandi ſint ritus in Pontificali præſcripti, peccetque graviter Episcopus, ſi confirmet ſine pluviâ, mitra, vel pedo; uti & ſi ordines ſacros conferat cum ſolis indumētis

tis Missæ. *Dian* p. 7. t. 10. R. 31. non tamen semper
 rit mortalis alicujus omisso, v. g. alapa, aut cer
 Potest autem conferri loco quovis decenti, etiam
 extra Ecclesiam; & à prandio non jejunis, aut
 anni tempore. 2. Sub gravi culpa, ut docet *Ne
 cap. 22.* ex communi requiritur Patrinus; isq; una
 tantum, (licet *Tol.* duos admittat) qui si combu
 matus non sit, peccat graviter secundum commu
 nem. (*Escob.* tamen ex *Con.* docet, non esse mort
 le) quod probabile esse docet *Quintan. t. 2. c. 7.* im
 nullum, si fiat in necessitate, & non contrahit co
 gnationem, ut docet *Sanch. Suar.* contra *Sylv.* &
 & alios Debetq; esse diversus à Patrino Baptismi
 saltem extra necessitatem, licet cum *Bon. & Har.*
 id neget *Quint. t. 2. f. 7. & 14.* secus facientem non
 peccare mortaliter, dicat *Dia. p. 3. t. 4. R. 21.* & non
 Monachus (nisi factus Episcopus) Admitti tamen
 & illos; & moniales posse sine culpa, docet idem
Quint. l. c. f. 18. nisi in eorum Religione sit prohibi
 tum. Eo autem nomine non excludi mendicantes,
 notat *Con. & alii quinq;.* cum *Dian. p. 9. t. 6. R.*
 32. Nec refert, seclusa consuetudine, num vir sit
 aut scemina. Neque etiam contrahit obligatio
 nem instruendi confirmatum; sed tantum cogna
 tionem spirituales cum eo, & ejus parentibus;
 dummodo tamen eum tangat. 3. Frons confirma
 ti obliganda est fascia linea, cruce notata, gestan
 da uno, tribus vel septem diebus, pro consuetu
 dine; illota interim fronte; potest etiam, si ratio
 subsit, statim auferri, & frons ablui: ipsa autem
 comburi, vel honestè asservari debet, nec ad pro
 fanos usus adhiberi; propter contractum christia
 nis

tis: neque solvens illam, contrahit cognationem, v. *Præp. in 3. p. q. 2. n. 121.* 4. Parochos teneri in librum referre nomina confirmatorum & patrino- rum suæ Parochiæ, (eamq; curam ad Episcopos etiam pertinere) tum propter sciendam cognati- onem spiritualem, tum propter ordines suscipien- dos, docet *Quintan. t. 2. f. 11. ex Barbosa, & c. ac de- nique licere mutare nomen in Confirmatione, I- bid. f. 10.*

TRACTATUS III.

De Eucharistia.

CAPUT I.

De Essentia Eucharistia.

DUBIUM I.

Quid sit Eucharistia?

Resp. Est Sacramentum corporis, & sanguinis Christi, sub speciebus panis & vini, ad spiri- tualem animæ refectionem divinitus institutum. Ita commun. Schol. *Vnde resolves sequentia.*

I. Tam species consecratæ, quam corpus & sanguis Christi, intrinsicè & essentialiter constitu- unt hoc Sacramentum: adeoque falsum est, quod docuit *Waldensis*, Corpus & sanguinem Christi. esse totum Sacramentum. Ratio, tum quia *Trid.* do-